TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ Μαρία Κατσουνάκη

Στις πλατείες η Ελλάδα αρρωσταίνει

Στο ερώτημα «τι είναι όλος αυτός ο κόσμος που μαζεύεται στις πλατείες;» κυρίως τα Σαββατόβραδα, και «παρτάρει» χωρίς να υπάρχει αύριο, δεν υπάρχει ασφαλής απάντηση. Επίσης, όλες οι έννοιες δοκιμάζονται και οι περιγραφές έχουν κάτι από τη δυστοπία της COVID εποχής μας. Δεν είναι ακριβώς «πάρτι» ούτε διασκέδαση. Μπορεί εύκολα να το διαπιστώσει κανείς στην πλατεία Βαρνάβα, για παράδειγμα, που έχει αναδειχθεί σε θέμα στα δελτία ειδήσεων με τις εικόνες συνωστισμού, σε σημείο ασφυξίας, μουσική στη διαπασών, ποτά, βεγγαλικά. Εως τις πρώτες πρωινές ώρες, με τα συνακόλουθα σκουπίδια, ακαθαρσίες κ.ο.κ. Το «αμάσκωτο» είναι δεδομένο, κάτι σαν εισιτήριο εισόδου. Τα ίδια και στην πλατεία Αγίου Γεωργίου στην Κυψέλη.

«Εγώ, που χαίρομαι τη μουσική και τον χορό, είναι αδύνατον να αναμειχθώ με αυτό το πλήθος», λέει 30χρονος κάτοικος της περιοχής, στο Παγκράτι. «Μα τι φάση είναι αυτή με την πλατεία;», αναρωτιούνται όσοι, προ κορωνοϊού, μαζεύονταν στη Βαρνάβα για να πιουν το ποτό τους. Η ανθρωπογεωγραφία των μικρομεσαίων αυτών συνοικιών δεν αναγνωρίζεται στους συνωστισμούς των πλατειών της. Συρρέουν από όλη την Αττική, «κάγκουρες» και «χουλιγκάνοι», αμάξια χωρίς πινακίδες, μηχανές που μαρσάρουν ανελέπτα, μια δημοφιλής YouTuber αποκάλυψε δημόσια ότι έπεσε θύμα ξυλοδαρμού μαζί με τη φίλη της από 30 νεαρούς, για λόγους μάλλον οπαδικούς... Στην πλατεία Βαρνάβα όλα αυτά.

Η ανθρωπογεωγραφία των μικρομεσαίων αυτών συνοικιών δεν αναγνωρίζεται στους συνωστισμούς των πλατειών της.

Σκίτσο τού Ηλία Μακρή στην «Καθημερινή»

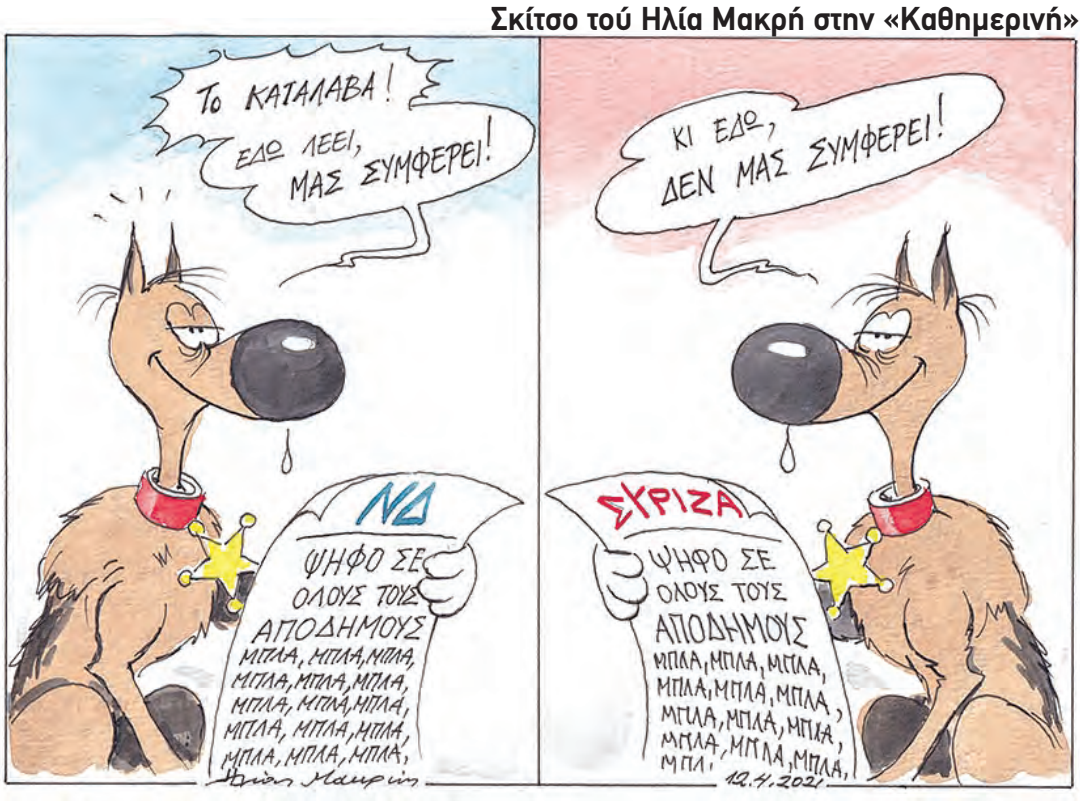

Σε αυτές τις συναθροίσεις, με μέσο όρο ηλικίας γύρω στα 25, δεν υπάρχει τίποτα ζωντανό, χαρούμενο, ξεσηκωτικό. Κάτι μανικό, άγριο, παραιτημένο, πολύ επιθετικό, αναδύεται. Ανθρωποι παρόντες/απόντες, ντοπαρισμένοι από αδιαφορία, αγανάκτηση (κατά παντός και πάντων). Μια υποκουλτούρα, απότοκη κοινωνικών παραμορφώσεων.

Η αστυνομία κρατάει αποστάσεις. Η Νέα Σμύρνη είναι, εξάλλου, πολύ νωπή... Η επίσημη απάντηση είναι ότι αυτήν την περίοδο «ο επιχειρησιακός σχεδιασμός επιτάσσει η παρουσία της αστυνομίας να γίνεται αισθητή με ηχητικές παροτρύνσεις και προτροπές για διάλυση του πλήθους».

Πανδημία ώρα μηδέν; Μπορεί ναι, μπορεί και όχι. Τα δεδομένα υπήρχαν· η αφορμή της έκρηξης διαφέρει. Η κόπωση έχει πολλές όψεις. Η πιο εμφανής, όμως, είναι η απουσία χαράς. Οχι μόνο από τα κορωνοπάρτι. Αλλά όπου υπάρχουν πολλοί άνθρωποι: σε δρόμους, άλση, παραλίες. Τα πρόσωπα είναι σκια-σμένα ακόμη κι όταν χαμογελούν. Περαστικό; Ισως. Ακόμη κι έτσι, όμως, δεν παύει να είναι δυσοίωνο και, κυρίως, πολύ εύφλεκτο.

ΑΥΓΗ Δανάη Κολτσίδα

Η ελληνική διασπορά δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται ως σημαία ευκαιρίας

Η πρωτοβουλία που αναλήφθηκε από τον υπουργό Εσωτερικών να φέρει στη Βουλή, χωρίς καμία προηγούμενη διαβούλευση ή έστω ενημέρωση των πολιτικών κομμάτων, ένα σχέδιο νόμου για το οποίο το ίδιο το σύνταγμα ζητάει αυξημένη συναίνεση είναι σαφές ότι πολύ λίγη σχέση έχει με την αγωνία του να διευκολυνθούν οι συμπατριώτες μας που ζουν στο εξωτερικό να ψηφίσουν από απόσταση.

Αντί να συγκαλέσει την ειδική διακομματική επιτροπή που προβλέπεται (όπως εξάλλου του είχαμε ζητήσει ως εκπρόσωποι του ΣΥΡΙΖΑ σε αυτήν) και να ενημερώσει τα κόμματα για την πορεία των αιτήσεων και τα εμπόδια που, κατά τη γνώμη του, υπάρχουν, επιχείρησε έναν απαράδεκτο αιφνιδιασμό με μόνο κριτήριο την επικοινωνιακή διάσωση της κυβέρνησης και του ίδιου.

Πράγματι, σε ένα θέμα που επενδύθηκε τόσο πολιτικό και επικοινωνιακό κεφάλαιο από τη Νέα Δημοκρατία, οι Έλληνες και οι Ελληνίδες που ζουν στο εξωτερικό δεν φάνηκαν να συγκινούνται, αφού οι αιτήσεις που έχουν μέχρι στιγμής υποβληθεί είναι ελάχιστες. Κι αυτό ήταν εν πολλοίς αναμενόμενο. Σε μια περίοδο που οι κομματικές ταυτίσεις υποχωρούν ακόμα και για όσους ζουν στη χώρα και υφίστανται καθημερινά τις συνέπειες των πολιτικών αποφάσεων, είναι εύλογο ότι για ανθρώπους που έχουν οργανώσει τις ζωές τους χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά δεν είναι προτεραιότητα να εγγραφούν στους ειδικούς καταλόγους. Εξάλλου, όσοι έχουν ενεργές σχέσεις ή οικονομικά και άλλα συμφέροντα στη χώρα είναι πολύ πιθανό να επιλέξουν να ταξιδέψουν στην Ελλάδα με την ευκαιρία των εκλογών.

Οι Έλληνες και οι Ελληνίδες που ζουν στο εξωτερικό δεν φάνηκαν να συγκινούνται, αφού οι αιτήσεις που έχουν μέχρι στιγμής υποβληθεί είναι ελάχιστες.

Το ζήτημα της ελληνικής διασποράς δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται ως σημαία ευκαιρίας ενόψει εκλογικών ή επικοινωνιακών σχεδιασμών. Πρέπει να συζητηθεί με ψυχραιμία και χωρίς παραμορφωτικούς φακούς, ιδεοληψίες και στερεότυπα και η πολύ πρόσφατα επιτευχθείσα (μόλις τον Δεκέμβριο του 2019) συναίνεση του κομματικού συστήματος συμβάλλει στην κατεύθυνση αυτή. Εξάλλου, η διεθνής εμπειρία και οι επιστημονικές αναλύσεις υπάρχουν και η κοινωνική πραγματικότητα καλεί να αναζητήσουμε ως κοινωνία μια πιο δημιουργική, ουσιαστική και σύγχρονη σχέση με τους απόδημους πολίτες μας.

*** Η Δανάη Κολτσίδα είναι μέλος της Επιτροπής για την ψήφο των εκτός επικρατείας Ελλήνων εκλογέων (2018-2019), αναπληρωματικό μέλος της Διακομματικής Επιτροπής του Ν. 4648/2019 εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία**